

ישראל לְאִשְׁמַת הָעַם הוּא, שבגללו לא יתכפר לעם בְּגִין דְּדִינָא
שְׂרִיא עָלֵיהּ. בגלל שהדין שורה עליהם בגללו.

וְכֹד שְׁלִיחָא הוּא זְפָאָה כְּדָקָא יְאוּת, וכאשר החזן צדיק וראוי כמו
שצריך זְפָאִין אֵינּוֹן עֲמָא, דְּכָל דִּינִין מְסַתְּלָקִין
מִנֵּיהּ עַל יְדֵיהּ, זכאים העם שכל הדינים מסתלקים מהם ע"י תפילת הצדיק
כָּל שְׁפִין בְּהִנָּא, דְּעָלִיהּ מִתְּבָרְכָאן עֲלָאִי וְתַתָּאִי. כ"ש הכה"ג
שצריך להיות צדיק שעליו מתברכים עליונים ותחתונים.

כהנים ולוים עולים לעבודת בית המקדש רק לאחר שבודקים אותם
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְעַל דָּא, פִּהֵן וְלוֹי עַד לָא יִסְלָק
לְפוּלְחָנָא, בְּדָקִין אֲבַתְרִיהּ, וַיְדַעִין אֲרַחֲוִי
וְעוּבְדוּי, ולכן אומר רבי אלעזר שכהן ולוי לפני שעולה לעבודת בית המקדש בודקים
אחריו ויודעים את דרכיו ומעשיו אם הם ראויים וְאִי לָא, לָא סָלִיק
לְפוּלְחָנָא, ואם לא ראויים לא מעלים אותו לעבודת בית המקדש וְכֵן
בְּסִנְהֶדְרִין לְמִידָן דִּינָא. וה"ה שבודקים את דייני הסנהדרין לפני שדנים
דינים שיהיו ראויים ושלמים במעשיהם.

אשר ניסיתו במרה רק לאחר שנבדק הלוי עובד עבודת בית המקדש
וְאִי אִשְׁתַּבַּח בְּדָקָא יְאוּת, ואם נמצא הכהן או הלוי כשר כראוי יְהִבִּין
עָלֵיהּ חוּמְרָא דְּמִקְדָּשָׁא. נותנים לו את חומרת עבודת בית המקדש
וְאִי לָא, לָא סָלִיק לְפוּלְחָנָא. ואם לא לא מעלים אותו לעבודת בית

המקדש הָרָא הוּא דְכָתִיב, זהו שכתוב (דברים לג) וּלְלוֹי אָמַר
 תַּמִּיד וְאוֹרִיךְ לְאִישׁ חֲסִידְךָ. מִפְּנֵי מָה זָכָה (אֶהְיֶה)
 לְאוֹרִים וּלְתַמִּים, וּלְמַפְלַח פּוּלְחָנָא. ולעבוד עבודה הַיְיָ אֹמַר
 (דברים לג) אֲשֶׁר נִסִּיתוּ וְגו'. ע"י בדיקתו שהוא כשר וצדיק הָאֹמַר
 לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתִי וְגו'. שכ' בהמשך הפסוק כי שמרו אמרתך
 ובריתך ינצורו שניסו אותם ובדקו אותם אם הם ראויים וְכִיּוֹן דְּאִשְׁתַּכְּחוּ
 בְּאֵלֵיךְ דְּרַגְזֵיךְ, ומכיון שנמצאו באותן מדרגות של צידקות בְּדִין יוֹרוּ
 מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְגו', אז יורו וידונו דינים יְשִׁימוּ קְטוֹרָה וְגו'.
 ויקטירו בעבודת בית המקדש לְשִׁכְכָא רוּגְזָא, וּלְזַמְנָא שְׁלָמָא. להשקִיט
 את הדין בעולם ולזמן שלום בעולמות וְכִלְיֵל עַל מוֹבְחָךְ, ושיקריבו קורבנות
 על גבי המזבח בְּגִין דִּיתְבַּסְמוּן כְּלָא, וְיִשְׁתַּכְּחוּן בְּרַכָּאן
 בְּכֻלָּהוּ עַלְמֵיךְ, כדי למתק את הדין וימצאו ברכות לכל העולמות בְּדִין ואז
 יתקיים הפסוק (דברים לג) בְּרַךְ יְיָ חֵילוֹ וְגו'.

אשר עשה האלהים את האדם ישר אדם שכלול מזכר ונקבה והמה ביקשו
 חשבונות רבים

וְאִם כָּל עַדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנַעֲלִם וְגו'. (ויקרא ד) רַבִּי
 שְׁמַעוֹן פְּתַח, רשב"י פתח לבאר את הפסוק ע"פ הפסוק בישעיה (ישעיה
 לב) נָשִׁים שֹׁאֲנָנוֹת קִמְנָה שְׁמַעְנָה קוֹלִי נָשִׁים שְׁקֻטוֹת תְּקוּמוּ וּתִשְׁמַעוּ
 קוֹלִי וְגו'. כִּמְהָ אֵית לִיהּ לְבַר נֶשׁ, לְאַסְתַּפְּלָא בִּיקָרָא
 דְּמֵאֲרִיָּה, כמה צריך לו אדם להסתכל ולהתבונן בכבוד קונו שלא יחטא ולא תשרה

עליו הטומאה **בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח בְּרִיָּה שְׁלִים קַמִּיה קִדְשָׁא בְּרִיָּה**
הוּא, כדי שימצא בריה שלימה לפני השי"ת ולא יחטא (רמ"ק) **דְּכַד בְּרָא**
קִדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא לְבַר נֶשׁ (דף יט ע"א) **בְּרָא לִיה שְׁלִים**, שכאשר
 ברא השי"ת את אדם הראשון ברא אותו שלם **כְּמָה דְאַתְמָר**, כמו שכתוב (קהלת
 ז) **אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יֵשֶׁר וְגו'.** ומפרש את הפסוק
אֶת הָאָדָם דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְנוֹקְבָא אֶתְפְּלִילַת בְּדְכוּרָא,
 מש"כ את האדם הכוונה שלם וישר מזכר ונקבה והנקבה נכללת בזכר **וְכִדְיִן יֵשֶׁר**
כְּתִיב. וע"ז שכלול מזכר ונקבה כתוב עליו ישר **לְבַתָּר וְהָמָה בְּקִשׁוֹ**
חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים. אולם אח"כ כתוב שהם ביקשו חשבונות רבים ללכת אחר מראית
 עינים ועי"כ אבדו את בת זוגם ולכן מצאו מר ממות את האשה במקום מצא אשה מצא טוב

(רמ"ק).

לילית אמא של כל השדים והרוחות היתה מצויה אצל אדה"ר עם אלף רוחות
 שרצו להכנס בו

תָּא חַזִּי, מְנוֹקְבָא דְתְהוּמָא רַבָּא עֲלָאָה, בא וראה מנקב תהום
 רבה העליון שהוא מקום הקלי' (רמ"ק) **אֲשֶׁתְכַחַת חַד נּוֹקְבָא**
רוּחַתָּא דְכָל רוּחִין, נמצאת נקבה אחת שהיא רוח לכל הרוחות אמא דשדין
 (רמ"ק) **וְהָא אוֹקִימָנָא לִילִית שְׁמָה. וְהִיא אֲשֶׁתְכַחַת**
בְּקִדְמִיתָא לְגַבֵּי אָדָם. וכבר ביארנו שלילי"ת [קלה] שמה והיא היתה מצויה

[קלה] פירוש ליליית לשון לילה שהיא שולטת באישון לילה ואפלה בדרך השדים, והנאונים

הלימוד היומי

לע"נ משה בן רחל ז"ל

לאדה"ר בהתחלה וּבְשַׁעֲתָא דְאִתְּבְרִי אָדָם, וְאִשְׁתְּלִים גּוֹפִיָהּ,
 ובשעה שנברא אדם ונשלם בגופו [קלז] אִזְדַּמְנוּ עַל הַהוּא גּוֹפָא אֶלְפָּה
 רוּחִין מְסַטְרָא דְשְׂמַאֲלָא. נזדמנו על גופו אלף [קלז] רוחות מצד שמאל
 דָּא בָּעָא לְאֵעְלָא בִּיהּ, וְדָא בָּעָא לְאֵעְלָא בִּיהּ, וְלֹא הָוּ
 יְכִלִּי, זה הרוח רצה להכנס בו וזה הרוח רצה להכנס בו ולא היו יכולים עַד דְּהִגְעֵר
 בְּהוּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עד שגער בהם הקב"ה שלא יכנסו בו [קלח] וְאָדָם

אור הרשב"י

שיתאחזו בה החיצונים. וז"ש אימתי אתקשר
 למעלה, ר"ל הלא אין אנו מוצאים שום פעולה
 לענין זה (כמו שכתב לעיל שאחר ההמתקה
 צריך לחזור ולהעלות הגבורות, ולא מצינו זאת
 שהעקידה היתה רק מיתוק הגבורות). ועונה
 בשעתא דכתיב ויעקוד וכו' ר"ל שאז פרחת
 נשמתו, ואין לך העלאה מעולה מזאת. עכ"ל.
 [קלז] לפי שלא נברא ברגע אחד אלא מעט מעט
 כדאייתא בסנהדרין לח ע"ב שעה ראשונה
 הוצבר עפרו שניה נעשה גולם שלישית נמתחו
 אבריו רביעית נורקה בו נשמה המישית עמד
 על רגליו (רמ"ק).

[קלז] והסיבה שמספרם אלף בגלל שהם יונקים
 משם אלהים דההי"ן בריבוע שמספרו אלף
 (מק"מ).

[קלז] ומטעם זה אין הרוחות נכנסים במתים
 אם לא יניחום לפיכך מצוה לשמור את המת
 (רמ"ק).

פירשו לשון יללה שהיא לעולם מיללת (רמ"ק).
 וכתב בידיד נפש. כתב הרח"ו ז"ל בליקומי
 תורה פרשת וירא, שאחר המתק הגבורות עם
 החסדים צריך לחזור ולהעלות הגבורות
 לשרשם למעלה שלא יתאחזו בהם החיצונים.
 וענין זה לא מצינו שתעשה ביצחק אלא
 העקידה שהיא המתקת הגבורות. ותירץ שזה
 נתקן באי"ל שהם לבושי הגבורות. עיי"ש.
 ונראה לי שזהו ששאל יצחק ואיה השה לעולה,
 שצריך עולה ממש להעלות ולקשר. ואברהם
 השיבו אלהים יראה לו, ר"ת אי"ל. ואין ספק
 שדברי רח"ו אמת הם כמ"ש בתיקונו של איל,
 כי לכן אנו מכוונים לאילו של יצחק, כלומר,
 לתיקון שנעשה בו במיתוק לבושי הגבורה
 והעלאתן. אבל נלע"ד שזה הוצרך לתיקון
 המלבושים עצמם, אבל לפנימיותם היה פועל
 מופלא בסוד הפנימיות עצמו. והיינו כשפרחה
 נשמתו למעלה שנשארה שם נשמתו דהאי
 עלמא וזכה לנשמה מעלמא דאתי, שזו אין פחד